

עב א מיי פ"ד מה"ל
עירובין ה"ב טו"ש
ל"ח ט"ז ש"ע ט"ז
עב ג מיי ט"ז ט"ז
עב ד מיי ט"ז ט"ז
מגן עין א טו"ש
ל"ח ט"ז ט"ז
עב ה מיי ט"ז ט"ז
טו"ש ט"ז ט"ז

רבינו חננאל

מיתבי א"י יהודה הסכך.
[נ"א: הסכך] פי גידול
סככה (ב) [נ"א: סככה כמו
משע הסככה און] על
שם עיר. לא נחלקו בית
שמאי ובית הלל על
מחיצות המגורות לחקרה
שצריכין עירוב לכל
הבורה וחוברה על מה
נחלקו על מחיצות שאין
מגועות לחקרה, שבת
שמאי אומרים עירוב לכל
הבורה וחוברה. וביט
הילל אומרים עירוב אחד
לכולן נאמר רב נחמן אמר
רב הלכה כר' יהודה.
אמר רב נחמן בר יצחק
מתני נמי דיקא דקתני
מורין ביקא משקצות
שוויין בחירות או בעליות
שצריכין עירוב לכל
הבורה וחוברה. ואוקימנא
בעין חרות ובעין עליות
ומאי ניהו מחיצות
המגועות לחקרה. תנא
במה דברים אמורים
במוליכין עירובין למקום
אחד אבל אם היה עירובין
בא אצלן דברי הכל עירוב
אחד לכולן. והא דתניא
ה' שגורו את עירובין
כשמוליכין אותו למקום
אחד אחד מוליך על
ידו כולן כמאן כבית
הילל מתני' האחין שהיו
אובליין על שולחן אביהן
כו'. אוקימנא במקבלי
פרס שני. פי' לאו
אובליין על שולחן אביהן
משע אלא מקבלין פרס
משולחן אביהן ואובליין
אותו בבתייהן, שנמצאת
אכילה ושינה בבתייהן.
ת"ר מי שיש לו בית שער
אכסדרה ומרפסת בחצר
חבירו הרי זה אינו אוסר
עליו כו', עד ובא מעשה
לפני חכמים ולא אסרו
אלא מקום בית (דירה)
כו' דירה בלבד. מאי
מקום בית דירה, רב אמר

רבי יהודה הסבר. רבינו חננאל גרים (ב) הסכך פירוש (ג) גדיל לסככה
כעין מלפנת וכונע כמו שצבים מעשה שצכה (מלמס א ב 1)
ל"ג על שם עירו דכספר יהושע (טו) כמו כן כתיב מד"ן (ב) וסככה:
כח דהיתרא עדיף ליה. לא שייך הכא למיפך לילגו בתרוייהו
כדפריך ברש"י ז"ל (ד 77):
דהתם כדי להודיע כח דבית הלל
לאוסרין הוה ליה לאשמעי' בתרוייהו
משום דכח דהיתרא עדיף דז"ש לא
חשיבי ליה כ"כ דז"ש במקום ז"ה אינה
משנה: **אמר** ר"ג אמר רב הלכה
כרבי יהודה. אע"ג דלוחזבי מינה
לז"ק דר"ג (א) אמיל כלשנא בתרא:
אבל אם היה עירוב בא אצלן דברי
הכל עירוב אחד לכולן. וא"ת טעמא
דז"ש אחא לאשמעינן לז"ה לא
אזכרין דאפילו מוליכין עירובין אמר
עירוב אחד לכולן וכי האי גוונא פריך
במ"ס שנת צפ"ר"א דמילה (ד קל"ה) ו"ל
לז"ה נמי נפקא מינה דכעין חדרים
ועליות דווקא במוליכין עירובין קאמר
דמודו שצריכין עירוב לכל חצורה
וחצורה אצל עירובין זא אללן עירוב
אחד לכולן דכעין חדרים ועליות לז"ה
כמו מחילות שאין מגיעות לתקרה לז"ש
ומיחו חדרים עליות ממש אין נראה
לחלק בין מוליכין עירובין לעירוב זא
אללן מדפשיט ליה כ"כ להש"ס דקאמר
אילינא חדרים ועליות ממש פשיטא:
כמאן בבית ה"ל. וליכא למימר
דאתא כז"ש וצריכתא זאין
עמהס דיורין כדאוקמינן לה לקמן
אלל צמתיתין כשיש עמהן דיורין
דמיגו דהני חסרי אהדי הני נמי
חסרי דהיכי דמי הני דיורין אי בתנר
קיימי מ"מ כל הטרקלין חשיב כחדא
ומטלטלין זה עם זה בכל הטרקלין
זלל עירוב כשיש דיורין בחצר כמו
שאין דיורין בחצר ואי בעו צניעה
עירוב כשיש עמהן דיורין בחצר הכי
נמי ליצעי כשאין עמהן דיורין דמה
ענין דיורין בחצר לגבי הטרקלין
ומיחו ה"מ למימר כגון שיש בטרקלין
דמתניתין חדרים ועליות גמורין
שאין להם פתח בחצר אלל יואליין
דכן טרקלין דמיגו דהני חסרי הני
ה' חצורות נמי חסרי אלל לא משמע
ליה לאוקמי מתניתין זבחי ועוד
דדילמא זבחה הוו מודו ז"ה:

במקבלי פרס שנו. ואע"פ
דמקום פיתא ולניה
צבתיסה אהני מה שאוכלים משל
אציהס דלס היה עירוב זא אללס
או שאין עמהס דיורין אין צריכין
לערב: **מי** שיש לו בית שער אינו
אוסר ע"יו. אע"פ שדרין זו כדמתן
לקמן בפרק כ"ד משתתפין (דף
פ"ה) ואם תאמר אי צבית שער צבית
מיפוק ליה משום צית דאסר על בני
החצר אע"פ שאין דרין זו מידי דהוה
אצית התנן ו"ל כגון שנתן בעל
הצית עירובו וקמ"ל דהדר צבית
שער לא צעי לערב דלא אסר:

והניאל

ובא מעשה לפני חכמים ואמרו
דירה סלקא דעתך אלא אימא מקום
דירה מאי מקום דירה רב אמר

הסכך על שם חורפיה קרי ליה הכי: **לך** לישנא דאמר רב **נחמן**
מחוקק במסיפס. אלל צמחיות מודו ז"ה תיובתא דהא זבדיא
קמני דצמחיות (ב) שרו: אלל ללישנא בתרא דקאמר דצמסיפס נמי
חסרי ז"ש מי לימא דתיהו הוה תיובתיה דקמני צמחיות הוה דפליגי

הא צמסיפס מודו: **הלכה** כרבי
יהודה. דצמחיות המגיעות לתקרה
מודו: **חדרים** ממש. שלא היו
מחוצרין מעולם: **צמה** דברים
אמורים. דאסרי צ"ש כשהם מוליכין
העירוב זבחה משאר בני החצר:
אצל אס. היו שאר בני החצר מצידיין
פיתן לטרקלין דברי הכל כו'. והאי
תנא מדקא מפליג בין מקום אחד
לזא אללן קצירה ליה טעמייהו דז"ש
מחלוקת תיובתא ולמאן דאמר במחיצות
שאין מגיעות לתקרה מחלוקת סייעתא להך
לישנא דאמר רב נחמן מחלוקת במסיפס
תיובתא להך לישנא דאמר רב נחמן אף
במסיפס מחלוקת לימא תהוי תיובתא אמר
לך רב נחמן פליגי במחיצה והוא הדין
במסיפס והאי דקא מפליגי במחיצה להודיעך
כחן דבית הלל ולפליגי במסיפס להודיעך
כחן דב"ש (ב) כח דהיתרא עדיף אמר רב נחמן
אמר רב הלכה כרבי יהודה הסבר. אמר
רב נחמן בר יצחק מתניתין נמי דיקא דקתני
ומודים בומן שמקצתן שרויין בחדרים ובעליות
שצריכין עירוב לכל הבורה וחוברה מאי
חדרים ומאי עליות אילימא חדרים חדרים
ממש ועליות עליות ממש פשיטא אלא לאו
כעין חדרים כעין עליות ומאי ניהו מחיצות
המגיעות לתקרה שמע מינה תנא * במה
דברים אמורים בשמוליכין את עירובין למקום
אחד אבל אם היה עירובין בא אצלן דברי
הכל עירוב אחד לכולן כמאן אולא הא

דתניא חמשה שגבו את עירובין בשמוליכין
את עירובין למקום אחד **עירוב** אחד לכולן
כמאן בבית הלל ואיכא דאמרי במה דברים
אמורים כשהיה עירוב בא אצלן אבל אם היו
מוליכין את עירובין למקום אחד דברי הכל
צריכין עירוב לכל הבורה וחוברה כמאן
אולא הא דתניא חמשה שגבו את עירובין
בשמוליכין את עירובין למקום אחד עירוב
אחד לכולן כמאן דלא כחד: **מתני'** האחין
שהיו אובליין על שולחן אביהם וישנים
בבתייהם צריכין עירוב לכל אחד ואחד לפיכך
אם שכח אחד מהם ולא עירב מבטל את
רשותו אימתו בומן שמוליכין עירובין במקום
אחד אבל אם היה עירוב בא אצלן או שאין
עמהן דיורין בחצר אינן צריכין לערב:
גמ' ש"מ **מקום** לינה גורם. אמר רב יהודה
אמר רב ד במקבלי פרס שנו ת"ר מי שיש לו
בית שער אכסדרה ומרפסת בחצר חבירו
הרי זה אין אוסר עליו (את) בית התבן
(ואת) בית הבקר בית העצים ובית
האוצרות הרי זה אוסר עליו רבי יהודה
אומר ה' אינו אוסר אלא מקום דירה
בלבד **ע** אמר רבי יהודה מעשה בבן
נפחא שהיו לו חמש חצרות באושא

נפחא שהיו לו חמש חצרות באושא
דירה סלקא דעתך אלא אימא מקום
דירה מאי מקום דירה רב אמר

מקום
מקום

(א) זבכרות. וז"ל וע"י פי
על זה ברשי' דבינה ז: ד"ה
דהיתרא, (ג) לעיל מט:
ע"פ, (א) וע"י רש"י לעיל טו.
ד"ה אחד מערב, (ד) לקמן
עב. ע"ל, (ה) [מוס' פ"ה
ה"ו], (ז) [שם איתא משא],
(ז) לקמן ע"ג, (ח) וע"י בערוך
ערך סכך, (ט) ולפניו פקדא
כתיב וסככה צ"כ כפ"י,
(י) וע"י מוס' שם ד"ה וסככה
בתרוייהו.

הגהות הב"ח

(א) ש"י ד"ה לך לישנא
וכו' במחיצות עשה
מודו: (ב) תוס' ד"ה ר'
יהודה וכו' פירוש גדול
סככה וכו' כמו שצבים
מעשה שצכה א' נמי הסכך
גריסינן על שם וכו' מד"ן
אמר וכו' דרב נחמן הא
חסרא:

גלוין הש"ס

גמ' על מה נחלקו על
מחיצות שאין מגיעות
לחקרה. עין לקמן דף טו
ע"פ מד"ה ש"מ:
שם אמר רב נחמן בר
יצחק מתני' נמי דיקא.
עין לעיל דף מג ע"ב
מד"ה יתב' ולעיל דף ט'
ע"ב מד"ה ממק"ף:
שם אמר ר"י אמר רב
במקבלי פרס. עין לקמן
דף טו ע"ב מוס' ד"ה
וע"י אשמו: שם בית
החצר. עין לקמן דף פה
ע"ב מוס' ד"ה בית החצר.
ולעיל דף ע' ע"א מוס' ד"ה
הצ"ע:

מוסף רש"י

כח דהיתרא עדיף. טוב
לו להשמיענו כח דברי
התמי, שהיא סומך על
שמועו ואינו ירא להמיר,
אלל כח האוסרין אינה
ראיה שהכל יעולן להחמיר
ואפילו זבכר התומך (ב"ב)
ב. למקום אחד. ש"ל
לערב עם חצר אחת נותנין
צמחה עירובין זה שגבו
להמיר חצירן (לעיל טו).
עירוב אחד לכולן. אחד
מקום מוליך על ידי סולן,
ואפילו נתן הוא לצדו פת
אחת בשבילן האילל והוא
כבר עירב עם חבירו קונה
לצורך סולן (טו).

(א) לפי גי' הביט' דבב"ב
ה'מס' ד"ה רבי נחלה צ"ל
דבב"ב רבנו ר"י הסכך פי'
גדול סככה א"ר הסכך נבטינן
על שם עיר.